

[Ministeren for offentlige arbejder]

ve ministeriet i spørgsmål om ønsker vedrørende særlige vejrinformationer.

I forbindelse med overvejelserne vedrørende arbejdsdelingen mellem meteorologisk institut og universiteterne m.v. og i forbindelse med overvejelserne vedrørende meteorologisk instituts fagområder ud over vejrtjenesten forudsættes personale og øvrige sagkyndige på passende måde inddraget i arbejdet.

Spm. nr. S 662

Til *miljøministeren* (16/2 83) af:

Svend Heiselberg (V):

»Har ministeren gjort sig overvejelser for at forenkle og nedbringe administrationstiden inden for fredningsmyndighederne?«

Begrundelse

Mange virksomheder kan blive bremsset i at fuldføre et byggeri, jordarbejde eller havneanlæg osv., fordi et fredningsnævn på trods af de kommunale myndigheders godkendelse nægter at give tilladelse. Sagen ender derefter hos overfredningsnævnet, der på samme måde tilsidesætter alle erhvervsmæssige hensyn og meddeler »i heldigste tilfælde«, at de kan afgøre sagen ved at følge fredningsnævnet og give afslag, eller de kan også om ca. 6–9 måneder komme og se på sagen, den sag, som de lokale folkevalgte ofte har sagt god for.

Mon ikke tiden er inde til en forenkling af det bureaukrati?

Besvarelse (25/2 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Indledningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at fredningsnævnene består af en formand, som er dommer, samt et kommunevalgt og et amtsrådsvalgt medlem. Der er således i fredningsnævnene et flertal af lokale, folkevalgte medlemmer. Også overfredningsnævnet har et flertal af folkevalgte medlemmer, idet dette nævn – ud over en juridisk formand og to medlemmer udpeget af og blandt højesteret – består af et medlem udpeget af hvert af de partier, der er repræsenteret i folketingets finansudvalg.

Fredningsnævnene og overfredningsnævnet har efter naturfredningsloven til opgave at træffe afgørelse i sager om gennemførelse

af fredninger og dispensationer fra de i naturfredningsloven indeholdte bestemmelser om bygge- og beskyttelseslinjer.

Efter normal praksis vil en ansøger, der ønsker dispensation til opførelse af et anlæg på et fredet område eller på et område, der er belagt med naturfredningslovens bygge- og beskyttelseslinjer, ansøge fredningsnævnet om dispensation, samtidig med at han ansøger kommunen om byggetilladelse. Hvis der er tale om anlæg, der berører søterritoriet, vil en ansøger endvidere skulle søge ministeriet for offentlige arbejder om tilladelse. Såfremt denne procedure følges, vil forsinkelsen ofte være begrænset. Men der kan naturligvis være tale om sager, hvis endelige afgørelse trækker ud, f.eks. fordi ansøgeren ønsker et afslag prøvet i ankeinstansen.

Naturfredningslovens regler om bygge- og beskyttelseslinjer er indført for at beskytte en række værdifulde landskabelementer: strande, skove, søer og åer samt fortidsminder. Man kan mange steder i udlandet se, hvorledes det er gået, hvis man ikke har haft sådanne restriktioner. Det er f.eks. strandbeskyttelseslinjen, vi kan takke for, at vort sommerhusbyggeri efter 1937 ligger trukket tilbage fra kysterne.

Naturfredningsloven administreres ikke blot under varetagelse af de hensyn, som direkte er angivet i lovens formålsparagraf. I hver sag afvejes de naturfredningsmæssige interesser over for de øvrige involverede samfundsmæssige hensyn, herunder også hensynet til erhvervslivet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg som led i regeringens bestræbelser på at forenkle lovgivningen og administrationen også overvejer en forenkling af bygge- og beskyttelseslinjeadministrationen efter naturfredningsloven.

Jeg kan i den forbindelse henvise til det svar, jeg den 19. november 1982 gav folketingets miljø- og planlægningsudvalg på spørgsmål 5 (alm. del – bilag 6) om det igangværende forenklingsarbejde.

Spm. nr. S 663

Til *miljøministeren* (17/2 83) af:

Waldorff (VS):

»Er begrundelsen for miljøministeriets fastsættelse af en særlig procedure for hovedstadsrådets tilvejebringelse af regionplantil-